Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

26 април 2017 година*

„Преюдициално запитване — Транспорт — Автомобилен транспорт — Свидетелство за управление на моторно превозно средство — Директива 2006/126/ЕО — Член 13, параграф 2 — Понятието „прав[о] за управление на моторно превозно средство, даден[о] преди 19 януари 2013 г.“ — Национална правна уредба за транспониране на тази директива — Задължение на лицата, на които преди влизане в сила на тази правна уредба е било разрешено да управляват мотопед без свидетелство, да получат свидетелство за управление“

По дело C-632/15

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд, Румъния) с акт от 12 ноември 2015 г., постъпил в Съда на 30 ноември 2015 г., в рамките на производство по дело

Costin Popescu

срещу

Guvernul României,

Ministerul Afacerilor Interne,

Direcția Regim Permise de Conducere si Înmatriculare a Vehiculelor,

Direcția Rutieră,

Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на състава, E. Juhász (докладчик), C. Vajda, K. Jürimäe и C. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: H. Saugmandsgaard Øe,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— г-н Popescu, лично,

* Език на производството: румънски

— за румънското правителство, от R. H. Radu, O.-C. Ichim и E. Gane, в качеството на представители,

— за словашкото правителство, от B. Ricziová, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от L. Nicolae и J. Hottiaux, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 24 ноември 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на разпоредбите на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 403, 2006 г., стр. 18; Специално издание на български език, глава 7, том 17, стр. 216), по-специално на член 13, параграф 2, във връзка със съображение 5 от тази директива.

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Costin Popescu и Guvernul României (румънското правителство), представлявано от Secretariatul General al Guvernului (Генералния секретариат на правителството), Ministerul Afacerilor Interne (Министерство на вътрешните работи), Direcția Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor (Дирекция „свидетелства за управление и регистрация на моторните превозни средства), Direcția Rutieră (Дирекция „Пътища“) и Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și înmatriculare a Vehiculelor (Публична служба „Свидетелства за управление и регистрация на моторните превозни средства“) във връзка със задължението, въведено за лицата, на които преди влизането в сила на румънската правна уредба за транспониране на Директива 2006/126 в националното законодателство е било разрешено да управляват мотопед без свидетелство за управление, да получат такова свидетелство, за да имат правото да управляват и занапред тези превозни средства.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Съображение 2 от Директива 2006/126 гласи:

„Правилата за свидетелствата за управление на превозни средства са съществен елемент на общата транспортна политика и допринасят за подобряване на пътната безопасност и улесняват свободното движение на хора, които се установяват в държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление […]“.

4 Съгласно съображение 5 от тази директива тя не следва да накърнява съществуващите права за управление на моторно превозно средство, предоставени или придобити преди датата на нейното прилагане.

5 Съображение 8 от посочената директива има следната редакция:

„На основание пътната безопасност следва да се определят минимални изисквания за издаване на свидетелства за управление на моторни превозни средства.Необходимо е критериите за изпитите за управление на превозно средство и издаване на свидетелство за управление да бъдат хармонизирани.За постигането на тази цел следва да се определят знанията, уменията и поведението, свързани с управлението на моторни превозни средства, изпитът за управление на превозно средство следва да се основава на тези концепции и следва да се преопределят минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на такива превозни средства“.

6 Съгласно съображение 13 от същата директива въвеждането на категория на свидетелство за управление на мотопеди ще увеличи по-специално пътната безопасност по отношение на по-младите водачи на моторни превозни средства, които съгласно статистическите данни са най-силно пострадалите при пътни произшествия.

7 Съображение 16 от Директива 2006/126 гласи следното:

„Образецът на свидетелството за управление, както е установен в Директива 91/439/ЕИО [на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 237, 1991 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 72, стр. 62)], следва да бъде заменен с единен образец във формата на пластмасова карта. В същото време този образец на свидетелство за управление е необходимо да бъде адаптиран за сметка на въвеждането на нова категория свидетелства за управление на мотопеди и на нова категория свидетелства за управление на мотоциклети“.

8 Член 4 от тази директива, озаглавен „Категории, определения и минимална възраст“, предвижда:

„1. Свидетелството за управление, предвидено в член 1, разрешава управлението на превозни средства със силово задвижване в категориите, определени по-нататък. То може да бъде използвано от минималната възраст, посочена за всяка категория. "Превозно средство със силово задвижване" означава самоходно превозно средство, придвижващо се по шосе на собствена тяга, с изключение на релсовите превозни средства.

2. Мотопеди:

(категория AM)

— двуколесни или триколесни превозни средства с максимална проектна скорост не по-висока от 45 km/h, както е определено в член 1, параграф 2, буква а) от Директива 2002/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 март 2002 г., относно одобряването на типа на дву-и триколесни моторни превозни средства [5] (като изключва тези с максимална проектна скорост по-малка или равна на 25 km/h) и леки четириколесни превозни средства, както са дефинирани в член 1, параграф 3, буква а) от Директива 2002/24/ЕО,

— минималната възраст, фиксирана за AM, е 16 години.

[…]“.

9 Член от 7 от Директива 2006/126, озаглавен „Издаване, валидност и подновяване“, гласи:

„1. Свидетелства за управление на превозно средство се издават само на кандидатите:

а) които са взели изпит по умения и поведение и теоретичен изпит и отговарят на медицинските стандарти в съответствие с разпоредбите на приложения II и III;

б) които са взели теоретичен изпит по отношение на категория AM; държавите членки могат да изискват кандидатите да вземат изпит по умения и поведение и преминат през медицински преглед за тази категория.

За триколесни и четириколесни моторни превозни в рамките на тази категория държавите членки могат да налагат разграничителен изпит на умения и поведение.За диференциация на превозни средства в категория AM на свидетелството за управление на превозно средство може да се вмъкне национален код;

[…]“.

10 Член 13 от Директива 2006/26, озаглавен „Еквивалентност между свидетелства за управление на превозно средство, които не са по образеца на Общността“, има следната редакция:

„1. Със съгласието на Комисията държавите членки приравняват категориите по свидетелствата, издавани преди влизането в сила на настоящата директива, с категориите, дефинирани в член 4.

След консултиране с Комисията, държавите членки могат да внасят в своите национални законодателства корекции, необходими за прилагането на разпоредбите на член 11, параграфи 4, 5 и 6.

2. Всички права за управление на моторно превозно средство, дадени преди 19 януари 2013 г. не се отнемат и по никакъв начин не се квалифицират с разпоредбите на настоящата директива“.

11 Член 16, параграфи 1 и 2 от Директива 2006/126, озаглавен „Транспониране“, въвежда задължението за държавите членки, от една страна, да приемат и публикуват преди 19 януари 2011 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с разпоредбите на директивата, които този член изброява, включително член 4, параграфи 1 и 2, член 7, параграф 1, буква б) и член 13 от нея, и от друга страна, да прилагат тези разпоредби, считано от 19 януари 2013 г.

Румънското законодателство

12 Legea № 203/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Закон № 203/2012 за изменение и допълнение на Извънредно постановление № 195/2002 на правителството за движението по пътищата, *Monitorul Oficial al României*, № 760 от 12 ноември 2012 г.), с който определени разпоредби от Директива 2006/126 са транспонирани в румънското право, се прилага от 19 януари 2013 г. Този закон изменя Ordonanța de urgență a Guvernului № 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Извънредно постановление № 195/2002 на правителството за движението по пътищата, *Monitorul Oficial al României*, част I, № 670 от 3 август 2006 г., наричано по-нататък „OUG № 195/2002“), както и Правилника за прилагане на това извънредно постановление, одобрен с Hotărârea Guvernului № 1391/2006 (решение на правителството № 1391/2006), *Monitorul Oficial al României*, част I, № 876 от 26 октомври 2006 г.).

13 За да се осъществи транспонирането на посочената директива, са отменени разпоредбите на членове 160 и 161 от Правилника за прилагане на OUG № 195/2002 относно мотопедите.

14 До влизането в сила на Закон № 203/2012 член 160, параграф 2 от Правилника за прилагане на OUG № 195/2002 предвижда, че „[л]ицата, които не притежават свидетелство за управление на моторно превозно средство, могат да управляват мотопеди по пътищата само ако представят доказателство за завършен курс на обучение по законодателството за движението по пътищата в рамките на организация, която е одобрена да подготвя водачи на моторни превозни средства“.

15 До влизането в сила на Закон № 203/2012 в член 161, параграф 2 от Правилника за прилагане се е уточнявало, че „[к]огато се движат по обществените пътища, велосипедистите са длъжни да носят в себе си документ за самоличност, а водачите на мотопеди са длъжни да носят освен това свидетелство за завършен курс на обучение по законодателството за движението по пътищата и удостоверение за регистрация на превозното средство“.

16 Член 6, точки 6 и 21 от OUG № 195/2002 съдържа определения на понятията „моторно превозно средство“ и „мотопед“. От една страна, този член предвижда, че „мотопедите […] се считат за моторни превозни средства“, а от друга страна, че леките четириколесни превозни средства „се считат за мотопеди“.

17 Член 20, параграфи 1—3 от OUG № 195/2002 има следната редакция:

„1. За да управляват моторни превозни средства по обществените пътища, […] водачите трябва да притежават свидетелство за управление за съответната категория.

(2) Свидетелства за управление се издават за следните категории превозни средства: AM […]

(3) Описание на посочените в параграф 2 категории превозни средства, за които се издават свидетелства за управление, се съдържа в приложение 1“.

18 Приложение 1 към OUG № 195/2002 изброява моторните превозни средства, за които се издава свидетелство за управление съгласно член 20, параграф 2 от него. В точка а) от посоченото приложение е дадено определение на „категория AM“, което включва „мотопеди[те]“.

19 Съгласно член 23, параграфи 1 и 9 от OUG № 195/2002:

„(1) Право да управляват моторно превозно средство по обществените пътища имат само лицата, които притежават валидно свидетелство за управление, съответстващо на категорията на превозното средство, както и всички лица, които могат да представят заместващ го документ, който им позволява да управляват превозно средство по обществените пътища.

[…]

(9) Изпитът за получаване на свидетелство за управление на превозно средство се състои в полагането на теоретичен изпит за проверка на знанията и на практически изпит за проверка на уменията и поведението, в зависимост от исканата категория свидетелство. Практическият изпит за категория AM се състои единствено в проверка на уменията на специално оборудвани за целта полигони. Условията за получаване на свидетелство за управление на превозно средство се определят с правилник“.

Обстоятелствата в главното производство и преюдициалният въпрос

20 Г-н Popescu притежава удостоверение за регистрация на лека четириколка, марка Aixam, класирана в категория L 6e, която е приравнена на мотопед, както и свидетелство за завършен курс по движение по пътищата за целите на управлението на мотопед по обществените пътища. Тези документи, които са му били издадени през 2010 г., са му позволявали да управлява моторно превозно средство като неговото, съгласно членове 160 и 161 от Правилника за прилагане на OUG № 195/2002 в неговата редакция, която е била в сила преди 19 януари 2013 г.

21 Считано от 19 януари 2013 г., по силата на Закон № 203/2012, с който с цел транспониране на някои разпоредби от Директива 2006/126 в националното законодателство OUG № 195/2002 е изменено, като условие за управлението на мотопеди или на приравнени на тях превозни средства по обществените пътища в Румъния се въвежда притежаването на свидетелство за управление.

22 Г-н Popescu подава жалба срещу няколко национални органа пред Curtea de Apel București (Апелативен съд Букурещ, Румъния), като иска придобитото преди 19 януари 2013 г. право на управление на мотопед по обществените пътища да му бъде признавано и след тази дата, без да е задължен да преминава допълнителни формалности или процедури, и компетентният орган да му издаде писмен документ, с който се удостоверява това право. В подкрепа на жалбата си той изтъква, че новата правна уредба, въведена със Закон № 203/2012, противоречи на разпоредбите на посочената директива.

23 Тъй като г-н Popescu повдига и възражение за противоконституционност на някои от разпоредбите на OUG № 195/2002 с измененията със Закон № 203/12, Curtea de Apel București (Апелативен съд Букурещ) сезира Curtea Constituțională (Конституционен съд, Румъния).

24 С решение от 5 декември 2013 г. последният отхвърля възражението за противоконституционност като неоснователно с мотивите, че тълкуването на правните норми на Съюза е извън неговата компетентност, тъй като това правомощие принадлежи единствено на Съда на Европейския съюз, и че посочените от г-н Popescu разпоредби на националното право не противоречат на румънската конституция.

25 На основание посочения акт Curtea de Apel București (Апелативен съд Букурещ) обявява жалбата на г-н Popescu за недопустима.

26 Г-н Popescu подава касационна жалба срещу това решение пред Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд, Румъния), като твърди, че разпоредбите на Закон № 203/2012 противоречат на съображение 5 и на член 13, параграф 2 от Директива 2006/126, съгласно който всички права за управление на моторно превозно средство, дадени преди 19 януари 2013 г., не се отнемат или ограничават по какъвто и да било начин от разпоредбите на тази директива.

27 В своята защита Inspectoratul General al Poliției Române (Главен инспекторат на румънската полиция) изтъква, че мотивът за измененията на OUG № 195/2002, произтичащи от Закон № 203/2012 и изразяващи се във въвеждане на условието за получаване на свидетелство за управление, е целта да се повиши безопасността на движението по пътищата, като се ограничат броят и последиците от пътните произшествия с участието на мотопеди чрез въвеждане на задължението за водачите да получат необходимите теоретични познания и практически умения в рамките на съответното обучение.

28 При тези обстоятелства Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/126 […] въвеждането от Румъния на задължението за водачите на мотопеди, притежаващи официален документ, който преди 19 януари 2013 г. им е давал правото на управление на мотопедите по обществените пътища, да получат свидетелство за управление, като положат изпити или преминат проверки, сходни с предвидените за управлението на другите моторни превозни средства, за да имат правото да управляват мотопеди и след 19 януари 2013 г.?“.

По преюдициалния въпрос

29 Със своя въпрос запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали разпоредбите на Директива 2006/126, и по-специално на член 13, параграф 2 от нея, трябва да се тълкуват в смисъл, че те не допускат национална правна уредба, приета с цел транспониране на тази директива във вътрешното право — правна уредба, с която се преустановява разрешението да се управляват мотопеди, без да се притежава свидетелство за управление, издаването на което зависи от успешното полагане на изпити или на проверки, сходни с изискваните за управлението на други моторни превозни средства.

30 Член 13, параграф 2 от посочената директива предвижда, че всички права за управление на моторно превозно средство, дадени преди 19 януари 2013 г., не се отнемат и [или ограничават по какъвто и да било начин от разпоредбите на същата директива], и съображение 5 от нея гласи, че тя не следва да накърнява съществуващите права за управление на моторно превозно средство, предоставени или придобити преди датата на нейното прилагане.

31 В това отношение г-н Popescu изтъква, че с приемането на Закон № 203/2012, с който в румънското право се транспонира Директива 2006/126, не може да се накърняват съществуващите права за управление, придобити преди влизането в сила на този закон. Според него член 13, параграф 2 от тази директива следва да се тълкува като отнасящ се до всяко разрешение за управление, което е било признато, дори без да е било обективирано във формален акт, от държава членка, а не само разрешенията, материализирани с издаването на разрешение за управление или на акт с равностоен характер.

32 Г-н Popescu се основава на тези съображения, по-конкретно на редакцията на текста на румънски език на тази разпоредба, в която се съдържа изразът „drept de conducere acordat“, в който се съдържа понятието „drept“, което обикновено означава самото право, а не документът, доказващ предоставено право, както и думата „acordat“, което буквално означава „дадено“ или „предоставено“ и може да се отнася както за право, така и за документ, доказващ това право.

33 И обратно, както установява генералният адвокат в точка 42 от своето заключение, буквалното тълкуване на израза „droit de conduire délivré“, съдържащ се във френския текст, по-конкретно от гледна точка на обичайната употреба на понятието „délivré“, би могло да доведе до извода, че текстът на член 13, параграф 2 от Директива 2006/126 предполага, че по силата на тази разпоредба единствено изричните разрешения за управление, произтичащи от официално издаден акт, обикновено под формата на индивидуален административен акт, преди 19 януари 2013 г., няма да бъдат засегнати от изискванията, съдържащи се в тази директива.

34 Изглежда, съществуват различия между различните езикови редакции на член 13, параграф 2 от Директива 2006/126.

35 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда формулировката, използвана в текста на правна разпоредба на Съюза на един от езиците, не може да служи като единствена основа за тълкуването на разпоредбата или да ѝ се отдава предимство пред текстовете на останалите езици. Всъщност разпоредбите от правото на Съюза трябва да се тълкуват и прилагат по един и същ начин, като се вземат предвид текстовете на всички езици на Европейския съюз. В случай на несъответствие между текстовете на дадена разпоредба от правото на Съюза на различните езици въпросната разпоредба трябва да се тълкува в зависимост от общия разум и целите на правната уредба, от която е част (решения от 28 юли 2016 г., Edilizia Mastrodonato, C-147/15, EU:C:2016:606, т. 29 и от 22 септември 2016 г., Breitsamer und Ulrich, C-113/15, EU:C:2016:718, т. 58).

36 На първо място, що се отнася до общата структура на Директива 2006/126 относно свидетелствата за управление на превозни средства, е важно да се посочи, че последната определя единен образец на Европейския съюз за свидетелство за управление на превозно средство, който има за цел да замести различните свидетелства за управление на превозни средства, съществуващи в държавите членки, и въвежда нова категория свидетелства за управление на мотопеди. Така в член 4 от нея тази директива установява и определя различните категории свидетелства за управление, с които всяка от държавите членки, след като определи собствените си категории свидетелства за управление, трябва да установи еквивалентност. (вж. в този смисъл решение от 26 април 2012 г., Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, т. 40).

37 В този контекст обаче Съдът вече е приел, че член 13 от посочената директива, озаглавен „Еквивалентност между свидетелства за управление на превозно средство, които не са по образеца на Общността“ и в който се съдържа обсъжданият израз „прав[о] за управление, даден[о]“, има за цел единствено да уреди въпроса за еквивалентността между правата, придобити преди влизането в сила на директивата, и различните категории свидетелства за управление, определени в нея (вж. в този смисъл решение от 26 април 2012 г., Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, т. 41), а именно различните категории свидетелства за управление, издавани от държавите членки, и категориите, съдържащи се в Директива 2006/126.

38 От тази практика е видно, че разглежданата разпоредба се отнася само до еквивалентността на предходните свидетелства за управление на моторни превозни средства и новия единен образец на Общността.

39 Тази констатация се потвърждава от анализа на подготвителните работи по приемането на Директива 2006/126, от които е видно, че член 13, параграф 2 от тази директива е бил добавен по инициатива на Европейския парламент, който обосновава това допълнение с уточнението, че „замяната на старите свидетелства за управление“ по никакъв начин не трябва да води до загубване или до ограничаване на придобитите права, що се отнася до разрешението за управление на различни категории моторни превозни средства (вж. в този смисъл решение от 26 април 2012 г., Hofmann,C-419/10, EU:C:2012:240, т. 42).

40 На второ място, що се отнася до целта на Директива 2006/126, следва да се припомни, че тя има за цел по-конкретно подобряването на пътната безопасност, както потвърждават това съображения 2, 8 и 13 от нея.

41 Всъщност съгласно съображение 2 от тази директива правилата за свидетелствата за управление на превозни средства допринасят за подобряване на пътната безопасност. Съображение 8 от посочената директива гласи, че „с оглед безопасността на движението по пътищата трябва да бъде установен един минимум от изисквания за издаване на свидетелство за управление“. Съгласно съображение 13 от същата директива „[в]ъвеждането на категория на свидетелство за

управление на мотопеди ще увеличи по-специално пътната безопасност по отношение на по-младите водачи на моторни превозни средства, които съгласно статистическите данни са най-силно пострадалите при пътни произшествия“.

42 В това отношение, докато мотопедите не влизаха в приложното поле на Директива 91/439, Директива 2006/126, която я заменя, разширява това приложно поле и въвежда изискването за свидетелство за управление за този вид превозни средства.

43 Считано от 19 януари 2013 г., държавите членки се задължават да въведат нова категория свидетелства за управление за мотопедите, съгласно член 16, параграфи 1 и 2 от тази директива, съгласно които те прилагат приетата правна уредба за транспонирането на тези разпоредби от посочената директива. Съгласно член 7, параграф 1, буква б) от Директива 2006/126 такива свидетелства за управление на превозно средство се издават на кандидатите, които са взели теоретичен изпит, и ако е такова националното законодателно решение, са взели изпит по умения и/или са преминали медицински преглед.

44 Безспорно това изискване към водачите на мотопеди да придобият теоретични познания и евентуално практически умения, е насочено към повишаване равнището на безопасност на движението по пътищата. Освен това, както посочва генералният адвокат в точка 54 от своето заключение, обстоятелството, че е необходимо предварителното получаване на свидетелство за управление, позволява прилагането по отношение на последните, при тежки нарушения на законодателството за движението по пътищата, на националните разпоредби в областта на отнемането, временното отнемане, подновяването и анулирането на свидетелството за управление на моторно превозно средство.

45 Вследствие на това, както основателно посочват в своите становища румънското и словашкото правителство, тълкуване на член 13, параграф 2 от Директива 2006/126, което не допуска държавите членки да въвеждат по-строги условия за разрешаване на управлението на мотопеди по обществените пътища в сравнение със съществуващите до 19 януари 2013 г., би представлявало пречка за постигането на целта за подобряването на пътната безопасност, към която се стреми законодателят на Съюза.

46 Затова се налага констатацията, че както от систематичното тълкуване, така и от телеологичното тълкуване на Директива 2006/126 се извежда, че член 13, параграф 2 от тази директива се отнася само до притежаването на свидетелство за управление и на еквивалентни на него официални документи, които изрично разрешават на техния притежател да управлява превозното средство.

47 Що се отнася по-конкретно до разглежданите в главното производство факти, видно от преписката, с която разполага Съдът, г-н Popescu е имал разрешение да управлява в Румъния преди 19 януари 2013 г. моторно превозно средство от категорията на мотопедите, в качеството си на притежател на удостоверение за регистрация на четириколесно превозно средство, приравнено на мотопед, и на свидетелство за завършен курс по законодателството за движението по пътищата за управление на мотопеди по обществените пътища. След като той не притежава свидетелство за управление или равностоен документ, той следователно не би могъл да се позовава на закрилата, предвидена в член 13, параграф 2 от посочената директива, за да може компетентният румънски орган да му признае правото да продължи да използва мотопеди по обществените пътища, без да бъдат необходими допълнителни формалности и без да му се издава официален документ, удостоверяващ това право.

48 С оглед на гореизложените съображения, на преюдициалния въпрос следва да се отговори, че разпоредбите на Директива 2006/126, и по-конкретно на член 13, параграф 2 от нея, трябва да се тълкуват в смисъл, че те допускат национална правна уредба, приета за транспониране на тази директива във вътрешното право, с която се преустановява разрешението за управление на

мотопеди без свидетелство за управление, условие за чието издаване е успешното полагане на изпити или проверки, сходни с изискваните за управлението на други моторни превозни средства.

По съдебните разноски

49 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Разпоредбите на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства, по-конкретно член 13, параграф 2 от нея, трябва да се тълкуват в смисъл, че те допускат национална правна уредба, приета за транспониране на тази директива във вътрешното право, с която се преустановява разрешението за управление на мотопеди без свидетелство за управление, като условие за издаването на последното е успешното полагане на изпити или преминаването на проверки, сходни с изискваните за управлението на други моторни превозни средства.

Подписи